పండగ

యర్రంశెట్టి శాయి

గోపాళ్రావ్ అదిరిపడి నిద్రలేచి కూర్చున్నాడు. సరిగ్గా అదే సమయానికి అతని భార్య రాజ్యలక్ష్మి, అయిదేళ్ళ బాబిగాడు, ఆరునెలల పసిగుడ్డూ కూడా ఉలిక్కిపడి లేచారు. బాబిగాడు కెవ్వుమనే ఏడుస్తూ, ఆరునెలల పసిబిడ్డ గుక్కపట్టి ఇల్లెగిరేలా ఆలాపించడం ఇవన్నీ కూడా ఆ మరుక్షణంలోనే ప్రారంభమయి పోయాయ్.

అసలు జరిగిందేమిటో గోపాళ్రావ్‌కి ఓ పట్టాన అర్థం కాలేదు. ఏదో కొండలు మునిగిపోతున్న శబ్దాలు గుండెలమీద కొడుతున్నట్లు సమ్మెట దెబ్బ శబ్దాలు.

"ఏమిటది? మన పక్క మేడల గోడలు ఏమయినా కూలిపోతున్నాయా?" అంటూనే రాజ్యలక్ష్మి నడిగాడు గోపాళ్రావ్.

"ఆ- మీరు మరీను. మన కిటికీ పక్కన రోడ్డుమీద వినాయకుడి ఉత్సవం చేయటం లేదూ? వాళ్ళు మైకులు సినిమా రికార్డ్లు పెడుతున్నారు. ఇవాళేగా వినాయక చవితి" అంది రాజ్యలక్ష్మి.

మరికొద్ది క్షణాలు ఆ శబ్దాలు వింటే ఆమె చెప్పినమాట నిజమేనని అర్థమయిపోయిందతనికి.

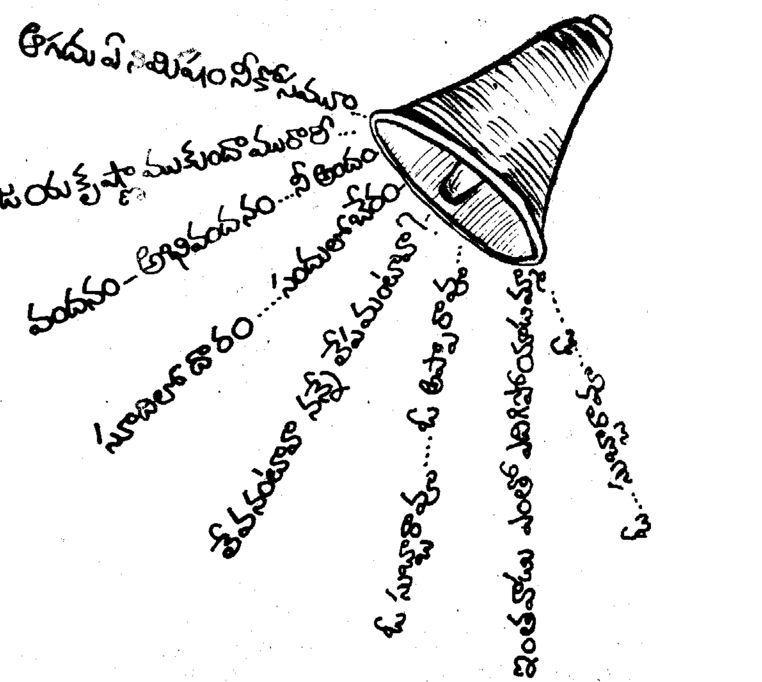

ఆ స్పీకర్ మరీ కిటికీ పక్కనే ఉండటంతో ఆ శబ్దాలు సినిమా రికార్డులోని ఆర్కెస్ట్రావని తెలీలేదు. ఈలోగా ఆర్కెస్ట్రా ఆగి పాట మొదలయిపోయింది.

-ఓ సుబ్బారావూ, ఓ అప్పారావూ - ఓ వెంకట్రావూ-

చెవులు పగిలిపోతున్నాయ్.

"ఇదేమిటిలా అర్థరాత్రి మైకు?" రాజ్యలక్ష్మి నడిగాడతను.

"అర్థరాత్రేమిటి? తెల్లవారు జాము మూడయిపోయిందిగా! అందుకని పెట్టి ఉంటారు!" అందామె తేలికగా.

గోపాళ్రావ్ బాబిగాడిని యెత్తుకుని గదిలో అటూ ఇటూ పచార్లు చేస్తూ నిద్రపుచ్చడానికి ప్రయత్నించసాగాడు.

రాజ్యలక్ష్మి ఆరునెలల పసిగుడ్డు చెవిలో దూది పెట్టి, ఆ మైక్ పాట వినబడకుండా చెవులకు గుడ్డ చుట్టేసింది.

గోపాళ్రావ్‌కి ఆ పేట విఘ్నేశ్వర ఉత్సవకమిటీ మీద వళ్ళుమండిపోయింది.

"ఇప్పుడేవెళ్ళి ఆ స్పీకర్ డైరెక్షన్ మార్చమని చెప్పివస్తాను...." అన్నాడు రాజ్యలక్ష్మితో.

"వాళ్ళు మీ మాట వింటారా ఏమిటి. మీ పిచ్చిగాని...." మళ్ళీ మంచంమీద పడుకుని తలగడ చెవిమీద వేసుకుంటూ అందామె.

గోపాళ్రావ్ బాబిగాడితో సహా రోడ్డు మీద కొచ్చాడు. నలుగురు యువకులు గ్రామఫోన్ దగ్గర కూర్చుని జాలీగా మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"ఈ పాట పాడేప్పుడు జయమాలిని డాన్సు చూడాలిరా - నీ యవ్వ - మొత్తం ...

"ఈ రికార్డప్పుడా?"

"అవ్-"

"ఇగో చూడు - గప్పుడే నేను సి...

కెళ్ళి తాగడానికి బయటి కెళ్ళినా-"

"కలర్‌ఫుల్ వాయంగే- చత్రే! ఇస్కే- మాకే - ఛోడ్‌నానై - ఉల్‌నా జబర్దస్త్ బతాతే హై -"

పాట అయిపోయింది.

మరో రికార్డ్ తీశాడు మైక్ కుర్రాడు.

"ఏం పాటది?"

"ఇదిగో తెల్లచీరా - ఇదిగో - మల్లె పూలు -"

"ఊ ఊ ఊఁయ్ -మయ్ నీ నవ్వా-"

పాట మొదలయి పోయింది.

గోపాల్రావ్ వాళ్ళ దగ్గరకు నడిచాడు. పోస్టు కర్రంగా పెద్దస్టేజి! దానిమీద వినాయకుడు - చాలా పెద్ద బొమ్మ -

"ఇదిగో కొంచెం ఆ స్పీకర్ అటునుంచి ఇటుపక్కకు తిప్పిపెడతారా"

వాళ్ళందరూ అతనివంక పిచ్చివాడిని చూసినట్టు చూశారు.

"ఎందుకు?"

"అది సరిగ్గా మా ఇంటి కిటికీ కెదురుగ్గా ఉంది. ఇంట్లో చెవులు పగిలిపోతున్నాయ్"

ఇద్దరు వెకిలిగా నవ్వారు.

"కిటికీ తలుపులు మూసుకోండి!"

"మూసుకున్నా లాభంలేదు"

"స్పీకర్ తిప్పడానికి కాదు-"

"అంటే ఇవాళంతా ఆ వెధవపాటల మోత భరించాల్సిందేనన్నమాట" కోపం అణుచుకుంటూ అన్నాడు.

"ఇయ్యాలా? ఇయ్యాలేమిటి? ఇంకా మూడ్రోజులుంటదది-"

"అంటే ఆ స్పీకర్ మరోవేపుకి తిప్ప

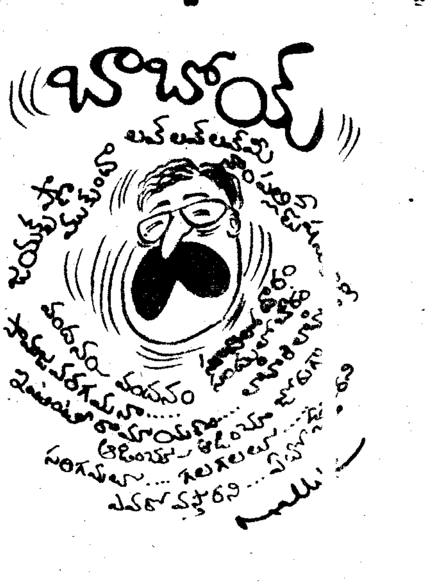

లేరన్నమాట."

"చల్ చల్ మియా!- నీకోసం స్పీకర్ తిప్పడానికి ఏమైనా మినిష్టరువా- ఎళ్ళెళ్ళు"

గోపాల్రావ్ కోపం అణచుకుని అక్కడి నుంచి వచ్చేశాడు.

"ఏమన్నారు?" అంది రాజ్యలక్ష్మి.

"రేపొద్దున్న పోలీస్‌కి కంప్లెయింట్ ఇస్తాను."

అరగంట గడిచి పోయింది. తనూ రెండుచెవుల్లో దూదిపెట్టుకుని పడుకున్నాడు గోపాల్రావ్. వంటింటివేపు నుంచీ హఠాత్తుగా చెవులు పగిలేలా శబ్దమయింది. మళ్ళీ బాబిగాడూ, చంటిదీ లేచి కెవ్వుమని ఏడుపు మొదలెట్టారు.

గోపాల్రావ్, రాజ్యలక్ష్మి త్రుళ్ళిపడి లేచికూర్చున్నారు.

'హే కృష్ణా, ముకుందా, మురారీ-'

"ఇటు పక్కవీధిలో ఇంకో వినాయకుడిని పెడుతున్నారండీ.." అంది రాజ్యలక్ష్మి.

రెండు మైకుల పాటలూ కలబడి పోయినాయి.

హేకృష్ణా- ఇదిగో తెల్లచీరా -ముకుందా ఇదిగో మల్లెపూలు- మురారీ. ఇదిగో తెల్ల చీరా- జయకృష్ణా- ఇదిగోమల్లె- ముకుందా పూలు- మురారీ-

"అబ్బా!" రెండు చేతుల్తో తల పట్టుకు కూర్చున్నాడు గోపాల్రావ్.

రెండు రికార్డులూ ఒకేసారి అయిపోయే వరకి మొత్తం పగిలిపోయేటంత నిశ్శబ్దం-

హఠాత్తుగా అంత నిశ్శబ్దం భరించలేక బాబిగాడూ, చంటిదీ భయపడిపోయి మళ్ళీ ఏడుపు ప్రారంభించారు.

కొద్ది క్షణాల్లో మళ్ళీ ఒకేసారి రెండు రికార్డులూ ప్రారంభమయ్యాయ్- అప్పుడు గానీ ఏడుపు ఆపలేదు వాళ్ళు.

"ఏడూకొండలసామీ- ఏమిటంటే ఏమి చెప్పను- ఎక్కడున్నావయ్యా- ఎందుకంటే ఎలా చెప్పను- ఎన్నిమొక్కులిక్కినా - అబ్బా-నిద్దరొస్తుందండీ- కావరావేమయ్యా తొలిరాత్రి- ఏడుకొండలసామి- నిదురేమి రాదంట- ఏడుకొండలసామీ- ముద్దులాడాలంట- సుద్దులాడాలంట- ఆకాశమంటూ ఈ కొండాశిఖరమ్ముగా- ఏమిటంటే ఏమి చెప్పను- ఊ-నిద్దరొస్తూంది....మనుజులకు దూరంగా మసలూతున్నావా- అబ్బ-వద్దండీ ఊ - ఏడుకొండలసామి - వద్దంటే? ఎక్కడున్నావయ్యా- మ్యావ్- మ్యావ్ అందాల ఓ పిల్లీ- ఏచోటగాంచినా నీవుండ వందురే- అబ్బా- ఏమిటో నీమాయా ఎందుకండీ-తెలియకున్నామయ్యా అందుకే అని ఎలా చెప్పను-"

గోపాల్రావ్ తన నెత్తిమీద తలగడ విసిరికొట్టి పక్కమీదనుంచి లేచి కూర్చున్నాడు. టైము అయిదయిపోయింది. ఆ చుట్టుపక్కల అందరిళ్ళల్లోనూ లైట్లు వెలగటం కనబడుతూనే ఉంది. సాధారణంగా ఆరింటివరకూ ఏ ఇంట్లోనూ లైటు వెలగడం తనింతవరకూ చూళ్లేదు.

అంటే తనతోపాటు ఆ చుట్టుపక్కలాళ్లందరినీ కూడా ఆమైక్‌లు నిద్రలేపేశాయన్న మాట!

మరి వాళ్లందరూ ఆ మైక్ వాళ్లను మందలించారేం? రెసిడెన్షియల్ ఏరియాలో అంత శబ్దాలు చేయడానికి ఎలా అంగీకరిస్తున్నారు

లేచి బయటికొచ్చాడు గోపాల్రావ్.

పక్క వాటాలోని పెద్ద మనిషి కిటికీ దగ్గర టేబుల్ ముందు కూర్చుని ఏవో ఫైయిళ్ళలో రాసుకుంటున్నాడు.

గోపాల్రావ్ అతని కిటికీ దగ్గరకు నడిచాడు.

అతను గోపాల్రావ్‌ని చూచి "హలో" అన్నాడు చిరునవ్వుతో.

గోపాల్రావ్ లోపలికెళ్ళి తని పక్కనే ఉన్న స్టూల్ మీద కూర్చున్నాడు.

"ఏమిటి పొద్దున్నే లేచారు?" అడిగాడతను.

"నేను లేవలేదు - ఆ భవన మైకులు లేపేశాయ్"— కోపంగా అన్నాడు గోపాల్రావ్.

"ఓ అదా సంగతి!"

"ఆ పాడు మోత మీకు పిచ్చెక్కించడం లేదూ?"

అతను నవ్వాడు.

వాకీ మధ్య కొంచెంగా వినిపించింది. చెవిదగ్గర మాట్లాడే వాళ్ల మాటలే తప్ప ఇంకో శబ్దం వినిపించదు.

"అంతే మైకుల ఆ మోతెక్కుతున్నా...."

ఎక్కడో కిలో మీటర్ దూరంలో మోగుతున్నట్లుంది."

ఇంక అతనితో మాట్లడటం అనవసరం అనిపించి అక్కడి నుంచి బయటకొచ్చాడు గోపాల్రావ్.

అవతలి వేపు వాటాలో నుంచి శ్రీనివాసరావ్ బయటకొచ్చాడు పళ్లు తోముకుంటూ

"చూశారా ఆ మోత?" అడిగాడు గోపాల్రావ్.

"మూడింటి నుంచి చూస్తూనే ఉన్నాను ఏం చేస్తాం?"

"అందరం కలిసి వెళ్లి ఆ గొడవ ఆపించలేమూ?"

"మనమా?"

"అవును-ఏం?"

"ఆ ఉత్సవం చేసే వెవరనుకుంటున్నారు? ఈ ఏరియాలోని గుండాలు-వాళ్లు మన మాట వింటారా?"

"అయితే ఇలా ఈ తొమ్మిదిరోజులూ-నరకం అనుభవిస్తూనే ఉండాలా?"

"నేనందుకే ఓ ప్లాన్ వేశాను."

"ఏమిటది? చెవుల్లో దూది పెట్టుకోవడమా?"

"అదికాదు అది పని చేయదంటే దివ్యడు!- వరంగల్ రోడ్డులో ఉప్పల్‌కి అవతల, ఊరికి సంబంధం లేకుండా మా ఫ్రెండొకడు ఉంటున్నాడు- ఈవారం రోజులూ వాడింటికెళ్తున్నాను."

"అంతేగాని-ఆమైకులను ఆపే ప్రయత్నం చేయరన్నమాట!"

"వృధాప్రయాస-అదీగాక గుండాలతో వ్యవహారం-మనకెందుకు చెప్పండి."

గోపాల్రావ్ మళ్లీ ఇంట్లో కొచ్చాడు.

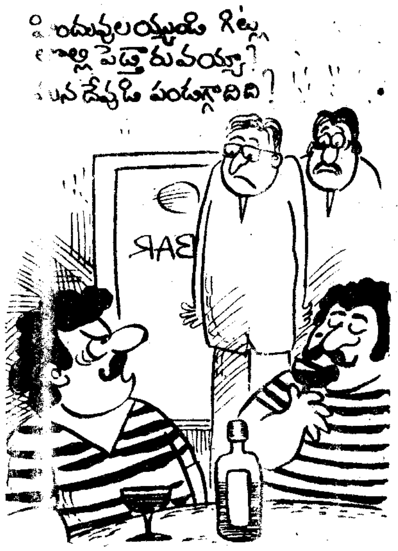

అందరూ-ఎవరికివారు - ఏదోకం సర్దుకు పోయేవారే!

మళ్లీ రెండుక్షణాల నిశ్శబ్దం-

వెనుక వేపు వాటాలో ఉన్న రావు హడావుడిగా వచ్చాడు గోపా దగ్గరకు.

"నీయవ్వ-ఫాల్తూనా కొడుకులు. ఆ మోతకి బతకాల్నా- సావాల్నా? పిల్లలు ఒకటే ఏడుపు-" గోపా అన్నాడతను.

గోపాల్రావ్‌కి ఆనందం కలిగిం తనలాగా బాధపడుతున్న వాడు దేనా దొరికాడు.

"నేనూ అదే మొత్తుకుంటున్నా మనిద్దరికీ తప్పితే ఇంకెవరికీ పట్ట లేదు." అన్నాడు గోపాల్రావ్-

"నువ్వు నాస్తాగట్టా చేసి తయారు నేనూ నాస్తా చేసొస్తా-నీయవ్వ ఈ కిరికిరి ఎట్ల ఖతం కాదో సూస్తా!"

"ఓ నేను అరగంటలో రడీ పోతాను-"

ఆనందంగా అన్నాడు గోపాల్రా

ఇద్దరూ ఏడు గంటల కల్లా బయ ఎదురింట్లో ఉన్న యాదగిరిని పిల్చా

"ఏమిటి సంగతి?" అడి యాదగిరి.

"అదేం-ఆమైక్ కిరికిరి బంద్ పెడ్దాం- నడు" అన్నాడు విఠల్‌రావు.

అలా వూరుకుంటే ఈతొమ్మిది రో ఆ రెండుమైక్‌లూ కలిసి మనల్ని చేసేస్తయ్"- గోపాల్రావ్ అందుకు

"కానీ ఆ పాటలు మంచిగా ఇనొచ్చు ఆనందంగా అన్నాడు యాదగిరి.

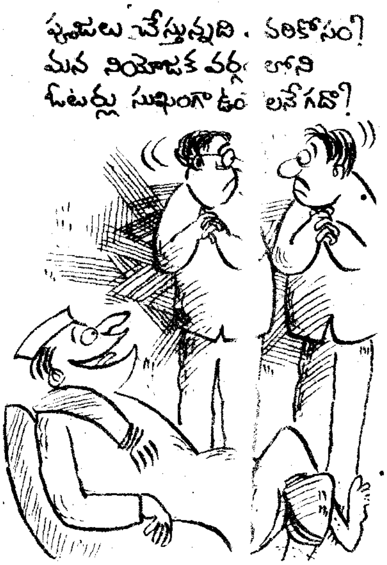

"అంత మోతపెడుతూం ఆ పాటలు ఎం జా యు చేస్తా వా?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు విఠల్‌రావు.

"ఏంతమోతగున్న సరే నాకు పాటలంటే చాల ఇష్టం భాయ్ రేడియోలో రోజుకి రెండు పాటలయినా నాపేరు మీద పసారం జేస్తుంటరు. ఇనరు: మీరె"

గోపాల్రావ్, విఠల్‌రా మొఖాలు చూసు కున్నారు. తిరిగి అన్నాడతను. "అన్నిట్లోకి సా మ జ వ ర గమనా' భలే ఇష్టం!"

సరిగ్గా అప్పుడే మళ్లి ండు మైకుల్లో పాటలు తగులు కున్నాయ్.

సామజ-వరగమనా-సా జ-వరగమనా దూరాన దూరాన తారా దీప - సాధుహృ త్తార సాధ్య కాలాతీత ఖ్యాత - ఖార మయిన గుండెలో ఆరనిఆ ం-సామజవర గమనా - ఆరిపోదు చేరరా ఆశాదీపం- సామని గమజ సుధామయ. తారా. దీపం ఈతీరని తాపం - గానవిచ ణ గుణశీల- వికసించిన మందారం సీ వయ్యారం - దయాల వాల మా పాలయ. సామజవరంగ మనా-విరియని పసి కందు మొగ్గ-నీహృద యం-మనసులోన మధుర యిన-ఆమని కోయిల ఇలా నా జీవనవే వు లూదగా - మరీ మరీ తిరిగేను మతిమా న తుమ్మెదను -మధుర లాలనల-దూరాన దూరాన-మధు పలాలనల-తారాదీపం-పెద లోని మధుపు దూరాన-వెతముపూని - తా దీపం -జతకు చేరగా - -గని-మగా-గమ.

వి రావ్ కోపంగా య దగిరి వేపు చూ .

" .- నీకిష్టమన్నావుగా. మనసారా ఇను. వహ-" అంటూ గోపాల్రావ్ చేయి ుకుని బయటికీడ్చుకొ న్చాడు.

ఎద్ద పందిట్లోని మైక్ సిస్టం దగ్గర కెళ్లా ర

" .- ఈ మైక్ సౌండ్ తగ్గిస్తారా లేదా" కోపంగా కుర్రాళ్ళన గాడు.

ఆతనివంక నిర్లక్ష్యం గా చూశారు

" టీవాళ్ళనడగాలి. వాళ్లు తగ్గించ మంటే తగ్గిస్తాం."

" రు కమిటీవాళ్లు?"

" ములుదాదా - లింగన గౌడ్‌దాదా - రెడ్డిగా -"

" - వాళ్ళనే అడుగుదాం పద-" అన్నా గోపాల్రావ్.

రాములు దాదా ఇంటికి చేరు కున్నా .

" ములున్నాడా?" ఇంటి ముందు కూర్చున్న ఓ ముసలత న్ని అడిగాడు గోపాల్రావ్.

" వళ్ళు మీరు?"

"మేము ఆ పక్క ఇళ్ళల్లోనే ఉంటాం!"

" టి పని ఆడితో?"

" ాట్లాడాలి!" అన్నాడు విఠల్‌రావు.

" ట్లాడాల్నంటే మధ్యాహ్నం పన్నెం డుగం లకు రాండ్రి?"

" ప్పుడింట్లో లేడా?"

" న్నడు గాని పదకొండు గంటల గ్గా వడు-"

సేదిలేక ఇద్దరూ ఇంటికి తిరిగి వచ్చారు.

సారి రెండు హిందీ రికార్డులు కల బిస్తారు.

"కభి అల్విద నా కహెనా - ఓ - ఆజ్ హమారీ టక్కర్ హై - కభి అల్విద నా కహెనా -"

" పన్నెండింటికి వస్తాను - ఉంటా రుం " అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు విఠల్ రావ్.

మధ్యాహ్నం పన్నెండింటికి ఇద్దరూ రామంటింటికి కెళ్ళారు మళ్ళీ.

'గిప్పుడే వినాయకుడి పూజ గురించి పోయిండు -" అన్నాడు ముసలాడు.

ఇద్దరూ రికార్డులు మోగే చోటకు కున్నారు.

"రాములు వచ్చిండా ఈడకి?" యువకుడినడిగాడు విఠల్‌రావ్.

"వచ్చిండు - గో - ఆ కార్ ఉన్నాడు -"

"కార్‌లోనా?"

"అవ్!"

"ఆడేందుకున్నాడు -"

అతను నవ్వాడు- "కార్ల ఎందుకు కుంటరో- ఎరిక లేదా?"

ఇద్దరూ కార్‌లోనికి నడిచారు.

ఎదురుగ్గానే ముగ్గురు వ్యక్తులు కూర్చు రమ్ తాగుతున్నారు.

"వినాయకుడి ఉత్సవ కమిటీ మెంబ మీరేనా?" అడిగాడు విఠల్‌రావ్.

"మవ్వెవరు?"

"మేమిద్దరం - ఈ పక్కిళ్ళల్లో ఉంటం!"

"ఏంగావాల్నకు?"

"మా ఇద్దరి ఇళ్ళల్లోనూ ఆ మోతకు వేజారయి పోతున్నాం- డైరక్షన్ అయినా మార్చండ్రి - ఇంక సౌండ్ అయినా తగ్గించండ్రి!"

"మీ ఇద్దరూ హిందువు లేనా?" గాడతను రమ్ గ్లాస్ ఎత్తి తాగి.

"అవ్- ఏమట్ల అడిగినవ్?"

"హిందువు లయ్యుండి - లొల్లి వయ్యా - మన దేవుడంతగ్గాదిది?"

"మన పండగే గాని - దేవుడిమొఖ వదేసి - మనం కార్లతో కూసుంటే అ లోళ్ళకి ఎంత తకలీఫ్ ఉంట కోపంగా అన్నాడు విఠల్‌రావ్.

"ఇగో- ఎక్కువ తక్కువ మా కండ్రి - ఆ సౌండ్ గట్లనే ఉంటది. తేమ్కుంటరో చేస్కోండి -" అన్నాడతను.

విఠల్‌రావ్ ఏదో అనబోయాడు గోపాల్రావ్ అతని చేయిపట్టుకుని ఇవతలికి లాక్కొచ్చాడు -

"వాడితో ఇంకేంటిక మన! ఎక్కువ మాట్లాడితే మనిద్దరినీ అమ్మగ్గ కలిపి ఉతికేస్తాడు" - అన్నాడు అత సమాధాన పరుస్తూ.

"అట్లా అని ఈ పదిరోజులు తొమ్మిది రోజులెట్లనయ్యా భరించేది?"

"పోలీస్‌కి రిపోర్టిద్దాం పద - దెబ్బకు దారికొస్తారందరూ!"

"అవ్ - మర్చిపోయినా - పద - వెళ్దాం -"

ఇద్దరూ సైకిల్ మీద పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్ళారు.

"ఇన్‌స్పెక్టరు గారున్నారా?" - హెడ్ కానిస్టేబుల్ అడిగాడు గోపాల్రావ్.

"మీరెవరు?"

"మేము - అదిగో - ఆ మైకుల దగ్గర ఇళ్ళల్లోనే ఉంటాం -"

"ఏం గావాలి మీకు?"

"కంప్లైయింట్ చేయాలి-"

"ఏ విషయం గురించి?"

"ఆ మైకుల గురించి"

"ఏ మైకులు?"

"అదిగో- ఆ వీధి చివర వినాయకుడి పూజకు మైకులు పెట్టలేదూ- అవి!"

"ఏం జరిగింది?"

"ఆ రెండు మైకుల వల్ల - మా చుట్టు పక్కల వాళ్ళందరికీ చాలా న్యూయిసెన్స్‌గా వుంది. పిల్లలు నిద్ర పోవడం లేదు - మాకు పిచ్చెక్కి పోతోంది ఆ సౌండ్‌తో-"

"దానికి మేమేం చేయాలి?"

"ఆ మైకులు తీసేయమని చెప్పాలి!" అన్నాడు విఠల్‌రావ్.

"మేమెళ్ళి చెప్తామనుకో - పర్మిషన్ మేమేగా ఇచ్చింది!"

"చుట్టుపక్కల వాళ్ళకి ఇబ్బంది కలుగుతుందేమో చూడకుండా మీరు ఇచ్చారు?"

"దేవుడి పూజ - ఇదంతేమిటయ్యా - ఇంతవరకూ ఎప్పుడూ పెట్టలేదా-"

"ఇప్పుడు మేము వెళ్తున్నాం కదా- మమ్మల్ని ఆపి తీయించండి-"

"ఇప్పుడెళ్ళి తీస్తారయ్యా - కావాలంటే ఇన్‌స్పెక్టర్‌తో మాట్లాడండి - లోపలకు పొండి"

గోపాల్రావు, విఠల్రావు లోపలికెళ్ళారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఎవరితోనో ఫోన్లో మాట్లాడుతున్నాడు.

"ఆ- యస్సార్- మేము షిరిడీ హాల్ దగ్గరే ఉంటామండి- ఎన్ని సీట్లు రిజర్వ్ చేయమంటారు సార్? ఎనిమిదా? ఓకేసార్- అయ్ విల్ అరేంజ్ ఇట్-"

అంటూ ఫోన్ పెట్టి వాళ్ళవంక ఎగాదిగా చూశాడు.

"ఏం కావాలి?"

"ఈ వీధి చివర రెండు మైకులు పెట్టి తెల్లారు జామునే మూడు గంటలనుంచీ పిచ్చి రికార్డులతో మా ప్రాణం తీస్తున్నారు సార్! ఇంట్లో చాలా గొడవగా ఉంది. ఎవరికీ నిద్రలేదు-"

"అయితే నన్నేం చేయమంటారు?"

"అవి పూర్తిగా ఆపించేయండి- లేదా- సౌండ్ పూర్తిగా తగ్గించమనండి-"

"ఆపటం ఎట్లాకుదుర్తుంది - మీలాంటి వాళ్ళంతరూ కలసి చందాలిచ్చి పూజలు చేయిస్తోంది - మధ్యలో మేము వెళ్ళి మైక్ తీసేయమని చెప్పాలా? ఇంకేం ఎవీ చెప్పేస్?"

గోపాల్రావు, విఠల్రావు మొహాలు చూసుకున్నారు.

"ఇప్పటి వంగతేమో గానీ, ఇంకొక్క రోజు మీరు కల్పించుకోక పోతే ఆ సౌండ్స్‌తో మాకు పిచ్చెక్కేటంఖాయం-" అన్నాడు గోపాల్రావు-

"అయాం సారీ హెల్ప్‌లెస్-" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ లేచి నిలబడుతూ.

"అలా అనకండి ఇన్‌స్పెక్టర్‌గారూ - మీ ఇంటి కిటికీకే మైక్ పెడితే మీరు ఏం చేస్తారు?"

"నాయింటి దగ్గర మైక్ పెట్టేధైర్యం ఎవడికుంటుంది? సరే కానిస్టేబుల్‌ని పంపిస్తాను ఇంక వెళ్ళండి." అనేసి బయటికి వెళ్ళిపోయాడతను.

ఇద్దరూ బయటికొచ్చారు.

"ఇప్పుడేమిటి చేయడం?" అన్నాడు గోపాల్రావ్.

"కానిస్టేబుల్‌ని పంపించినా ఏమీ లాభం ఉండదని నా అభిప్రాయం."

"అవ్!"

"మరేమిటి చేద్దాం?"

"ఇంకేం చేస్తాం - ఏం జరుగుతుందో చూద్దాం- కానిస్టేబుల్ వచ్చేవరకూ వెయిట్ చేద్దాం!"

వాళ్ళు మళ్ళీ ఇంటికి చేరుకున్నారు.

సాయంత్రం కానిస్టేబుల్ వచ్చాడు పందిట్లోకి.

అతను రావడం, అక్కడి వాళ్ళతో మాట్లాడటం కనబడుతునే ఉంది.

తరువాత అందరూ కలసి పక్కనుంచి ఎక్కడికో వెళ్ళారు. అంతే! కానిస్టేబుల్ మళ్ళీ కనిపించలేదు.

రాత్రి గొడవ ఇంకా ఎక్కువైపోయింది.

రికార్డులకు తోడు, బూతు డాన్సులు- వాటిని చూడ్డానికి జనం - వాళ్ళ కేకలు - ఈలలు-

పన్నెండింటి వరకూ కంటిమీద కునుకు లేదెవ్వరికీ.

ఉండుండి విఠల్‌రావే వచ్చి "కొడుకులు" అని తిట్టి వెళ్ళిపోతున్నాడు.

వాళ్ళ తండ్రికి ఆ రికార్డుల శబ్దానికి బ్లడ్ ప్రెషర్ పెరిగిపోయిందట. ఒంటిగంటకు రికార్డు మోగటం ఆగింది.

అయితే తెల్లారు జామున నాలుగుకి మళ్ళీ మొదలయినయ్! రికార్డులు.

ఉదయం ఎనిమిదింటికి అవతలి బూతులు తిట్టుకుంటూ తండ్రిని ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళాడు విఠల్‌రావు.

గోపాల్రావ్ ఆఫీసుకెళ్ళి సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చే సరికి అతని కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడతను.

"పదండి -ఎమ్మెల్యేగారింటికి" అన్నాడు హడావుడి చేస్తూ.

"ఎందుకు? ఈ మైక్‌ని ఆపించే శక్తి ఆయన కెక్కడిది?" అన్నాడు గోపాల్రావ్.

"ఎందుకు లేదు? ఆయన పోలీస్ స్టేషన్‌కి ఒక్క ఫోన్ కొడితే, చటుక్కున అయిపోద్ది!"

సరే. అయితే పదండి!"

ఇద్దరూ ఎమ్మెల్యే గారింటికి చేరుకున్నారు.

మినిస్టరుగారే ఎనిమిది చోట్ల విఘ్నేశ్వర పూజకెళ్తున్నారు...

అప్పుడే ఎక్కడికో బయట కుతున్న వాడల్లా వాళ్లని చూచి ఆగాడాయ.

"నమస్కారంసార్!"

"నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - ఎవరు మీరు?"

"మేము ఈ ఏరియాలోనే వుంటున్నామండీ! మిమ్మల్ని సహాయం కోరదామని...."

"ఏమిటది?"

"మా ఇళ్ల పక్కకి రెండు వేపులా రెండు విఘ్నేశ్వరుళ్లను పెట్టి పూజలు చేస్తున్నారు కదండీ! వాటి తాలూకు మైకులు రాత్రింబగల్లు - మా చెవులు బద్దలు కొట్టేస్తున్నాయండీ!"

"అయితే చెవి డాక్టరు దగ్గర కెళ్లాలి వయ్యా! నేనేం చేస్తాను?"

"జర ఇనండి సాబ్! ఈ ఫ్లూ రికార్డుల శబ్దానికి మా ఫాదర్ బ్లడ్ ప్రెజర్ ఎక్కువయి పోయింది. ఇంతక ముందే హాస్పిటల్లో చేర్చాల్సివచ్చిది-"

"మరి ఇంకేం కావాలయ్యా మునలాయనకు ఈ తొమ్మిదినాలూ దవాఖాన లోనే ఉండనీ! కావాల్నంటే డాక్టరుకి నేను ఫోన్జేసి చెప్తాను. డిశ్చార్జ్-గిట్టా ఇయ్యద్దని!"

"అయితే మరి మాగతేమిటి సర్?"

"ఎట్లాగట్లా భరాయించాలయ్యా! ఆ పూజలు చేస్తున్నది యెవరికోసం మన నియోజక వర్గంలోని ఓటర్లు సుఖంగా ఉండాల్ననేగదా!"

"వరింట్లో వాళ్లు పూజలు చేసుకుంటున్నాం కద్సార్- మళ్లీ దేవుడిని వీధిలోకి లాగటం "

"దేవ్నారిదావిడే! ఇంట్లో దేవుడున్నాడని గుడికెళ్లటం మానేస్తున్నామా? అయినా- ఇట్లాంటి పండగలు-పబ్బాలూ మన పార్టీ వర్కర్లు ఖుషామత్ చేసుకొనేందుకే గా- ఇవన్నీ ఏర్పాటు చేసేది? యెలక్షన్లప్పుడో అయిదేళ్ల కొసారి వస్తయ్. మరి అయిదేళ్ల వరకూ ఆళ్లెట్లా బతుకుతారు ఏదో ఇలాంటి సందర్భాలొచ్చినప్పుడు చందాలు వసూలుచేసుకొని కొంత ఖర్చేసి కొంత మిగుల్చుకుని నడిపిస్తుంటారు. అవన్నీ మనం చూసీ చూడనట్లు పోవాలెగానీ, ఆ మైకులు తీసెయ్, ఆషామ్యానా రోడ్లు కడ్డంగ ఏందుకట్టినవ్? అంటు కిరికిరి పెడితే-వచ్చే ఎలక్షన్ల మన తరఫున పని చెయ్యనికి వాండ్లు మిలిరి పెడతరు-అర్థమయిందా? అంచేత ఈ నాల్గు దినాలూ కండ్లు మూసుకోండి వెళ్లండ్రి-వెళ్లండ్రి"

సరిగ్గా అప్పుడే రాము ఆ దారా మరో ఇద్దరు వ్యక్తులతో వచ్చి యెమ్మెల్యేగారికి వినయంగా నమస్కరించాడు.

"ఏం రాములూ! ఏట్ల వడుస్తున్నది?"

"మంచిగ జమాయించింది సార్! సాయంత్రం ఏడు గంటల కల్లా తమరు వస్తే మంచి గుంటది.''

"బరాబరొస్తాలే! ఏంపికర్ చేయకు."

"మంచిసార్-"

ఏమ్మెల్యేగారు కార్లో వెళ్లి పోయారు.

"ఏమిటయ్యా మళ్లీ ఈడకొచ్చిన్రు? గా మైక్ తగ్గించేనా?" అడిగాడు రాము కోపంగా.

"అవును!" అన్నాడు విఠల్‌రావు.

"అర్నొద్దువ్వు-మీకు దేవుడి మీద బక్తి లేదా ఏంది "

"ఆ మైక్ రికార్డులు పెట్టటమే భక్తి అయితే-లేదు"

"ఇగో మీకు మంచిగా చెప్తున్నా. ఇంకొక్కసారి మైక్‌గురించి యెవరికయినా కంప్లైయింట్ చేసిన్రా మంచిగుండదు! పోలీసోళ్లెం జేస్తారువయ్యా? మైకులు గుంజుకు పోతరా? ఆళ్లకంత దమ్ములున్నాయ్ ఇగో-ఈ ఇనిస్పెక్టర్ కాదు - కమీషనరు అయిన గాని ఏమీ చెయ్యలేరు సమఝైనాది? ఏమ్మెల్యేకే యెదురు మాట్లాడానికి యెవరికయా ధైర్యం ఉన్నాది?"

వాళ్లువెళ్లి పోయారు.

"ఇప్పుడేం చేద్దాం!" అడిగాడు గోపాల్రావ్.

"మినిష్టరు గారి దగ్గరి కెళ్దాం! ఏమయినా సరే దీని అంతు తేల్చుకోవాలి...." అన్నాడు విఠల్‌రావు.

ఇద్దరూ మినిష్టర్ గారింటికి చేరుకున్నారు.

బయట ఓ వ్యక్తి కూర్చుని ఉన్నాడు.

"ఎవరు మీరు? ఏం కావాలి?"

"మినిష్టర్ గారితో మాట్లాడాలి."

"ఏ విషయం?"

"ఆయనతోనే చెప్తాం!"

"ఆయనతో మాట్లాడాలంటే వారం రోజులు ముందే అపాయింట్ మెంట్ తీసుకోవాలి!" గత్యంతరం లేక వచ్చిన పని బయటపెట్టాడు గోపాల్రావ్.

"సంగతేమిటంటే- మా ఇళ్ళ దగ్గర జరుగుతున్న గణపతి నవరాత్రి ఉత్సవాల మైకులు చాలా న్యూసెన్స్‌గా ఉన్నాయ్. ఎవ్వరికీ నిద్రలేదు- రాత్రింబగళ్ళు మోత! ఎవరికి చెప్పినా- ఆఖరికి పోలీస్‌కి రిపోర్ట్ చేసినా ఫలితం దొరకడం లేదు-"

"అంటే మినిష్టరు గారిది ఇలా మైకుల గురించి పోష్టుచేసే ఉద్యోగం అనుకుంటున్నారా?"

"అహహ- అదికాదు-"

"ఇదిగో చూడండి! మీకు తెలీదను కుంటాను. ఇవాళ ఈ మినిష్టరుగారే ఎనిమిది చోట్ల విఘ్నేశ్వర పూజకు పోబడవున్నారు. మరి ఆ మైకులు తీసేయమని వాళ్ళకు అయనెట్లా చెప్తారు?"

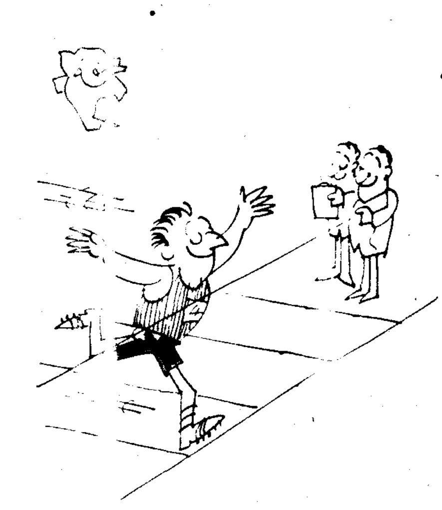

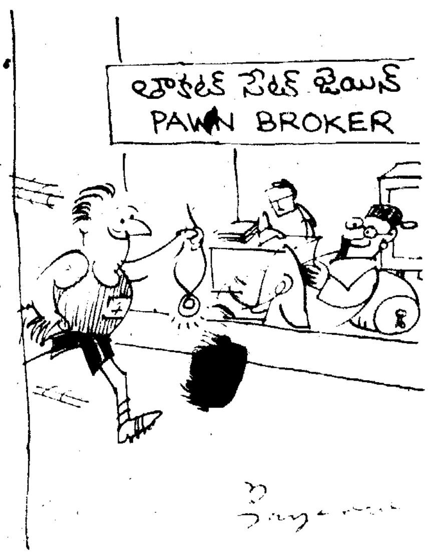

గోపాల్రావ్ తన తల రెండుచేతుల్తో పట్టుకుని అక్కడే కూలబడిపోయాడు.

"అంటే - ఇక పాపాలు మేము చేయాల్సిందే నంటవ్!" కోపంగా అన్నాడు విఠల్రావు.

"అవును! అందులో కొత్తేముంది? ఎవ్వరైనా ఎవడి పాపం వాడు చేయ్యాల్సిందే" నవ్వుతూ అన్నాడా వ్యక్తి.

గోపాల్రావ్, విఠల్రావు అక్కడి నుంచి ఇంటివేపు బయల్దేరారు మళ్ళీ.

ఇల్లు దగ్గరవుతున్న కొద్ది మైకులు రెండూ పోటీగా శబ్దం చేస్తూ వినిపించసాగాయి.

వందనం - అభివందనం - నాంపల్లి స్టేషన్ కాడి రాజాలింగా. నీఅందమే ఒక వందనం. రాజాలింగా-

రామరాజ్యం తీరస్తుందా- శివాశంభు లింగా- వచ్చేను రేపుకు సందిగ నిలిచిన ఓమందరీ- లింగా- రామరాజ్యం తీరా చూడూ- పాదాభివందనం- శివాశంభు లింగా- కప్పేయి పోసిన చీకటిలో- తిందామంటే తిండిలేదు- రేడియోపు వెలుగుల్లో- ఉందామంటే [illegible]లేదు- తీరని ఊహల రేపుల్లో- చేద్దామంటే కొలువు లేదు- [illegible] చేరని [illegible]- [illegible] మంటే నెలవూలేదు- వస్తావనీ- నేమవస్తా [illegible]- గుక్కెడు గంజే కరువైపోయే

ఒక్కడి పెళ్ళాం [illegible]వైపోయే- తలపులు [illegible] కనువిచ్చి- వలపుల గుసగుసలాడి- [illegible] కాల్చి- [illegible] కట్టే చీకటిమాట్టి- ఎదురుచూచిన [illegible] రికా- అభిసారికా- సారీ- వందనం- నాంపల్లి స్టేషన్ కాడి రాజాలింగా- వందనం-

గోపాల్రావు ఇంటో కొచ్చి పడుకున్నాడు. భోజనంకూడా చేయబుద్ధి కావటం లేదు. గుండెలమీద సమ్మెటపోట్లలా చెవుల్లో హోరెత్తిపోతూ- శబ్దాలు- రాత్రి తొమ్మిది- పది- పదకొండు- పన్నెండు- ఒంటి గంటా-

"హెకృష్ణా- ముకుందా- మురారీ- ఇదిగో తెల్లచీరా- ఇదిగో మల్లెపూలు- రెండూ కావాలా? ఆరెండూ కావాలా? వందనం- అభివందనం- నాంపల్లి- స్టేషన్ కాడా- సామజవరగమనా- సామజవరగమనా- ఇంటింటీ రామాయణం- వింతయినా ప్రేమాయణం- [illegible] దూరాన తారాదీపం- శంకరా- [illegible] దారం- పందులో బేరం- పన్నా[illegible] నికి- ఈచిన్నారి నాట్యానికి- [illegible] అడింది గానుగా- జననీజన్మ భూమి[illegible]- ఓసుబ్బారావు- ఓఅప్పారావూ- సరిగ [illegible]- లేవమంటావా, నన్నే లేవమంటా[illegible]- అంతవాడు అంతకు ఇంతై ఎంతో[illegible]- పోయాడమ్మా- ఆగదు ఆగదు [illegible] షము- ఆగితే సాగదు ఈలోకము- [illegible] కావాలా- పండుకావాలా?

గట్టిగా అరచి లేచికూర్చున్నాడు [illegible] ల్రావు-

రాజ్యలక్ష్మి అదిరిపడింది.

"ఏమిటండీ - ఏం జరిగింది!"

గోపాల్రావు మాట్లాడలేదు. [illegible] పట్టినవాడిలా భార్యవంక చూచాడు.

o o o

మర్నాడు ఉదయం నాలుగ్గం[illegible] మళ్ళీ సినిమాపాటలు వేయడానికి [illegible] శ్వరుడి దగ్గరకు చేరుకున్న ఆరెండు [illegible] ఉత్సవ కమిటీ మెంబర్లకూ- [illegible] స్వామి బొమ్మలు కనిపించలేదు. ★

With Best Compliments From :

Tel : "SNAP"

Phone : 7445[illegible]

Sree National Art Pictures (Sec'bad)

8/54, A & B, RASHTRAPATHI ROAD, SECUNDERABAD-500 003

Post Box No. 1593